

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 27. maja 1896.

Treść: (№ 75—77.) 75. Ustawa o zmianie §§. 206 i 248 ustawy górniczej powszechnej z dnia 23. maja 1854. — 76. Obwieszczenie o przedłużeniu ustanowionego w koncesyi terminu skończenia budowy kolei lokalnej od Schwarzenau do Zwettl. — 77. Rozporządzenie w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 14. maja 1896, o postanowieniach, dotyczących się zaopatrzeń dla urzędników cywilnych państwa (osób stanu nauczycielskiego w służbie państwa), dla sług, jakoteż dla wdów i sierot po takich urzędnikach i sługach.

75.

Ustawa z dnia 3. maja 1896,

o zmianie §§. 206 i 248 ustawy górniczej powszechnej z dnia 23. maja 1854.

Za zgodą obu Izb Rady Państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

§. 206 ustawy górniczej powszechnej z dnia 23. maja 1854 ma opiewać:

Każdy przedsiębiorca kopalni obowiązany jest obliczać się ze swoimi dozorcami i robotnikami przynajmniej co miesiąc, gdy zaś występują ze służby, niezwłocznie; wystąpienie ze służby nie może być dozorecy lub robotnikowi wzbronione z powodu pretensyi przedsiębiorcy kopalni lub trzeciej osoby.

Minister rolnictwa mocen jest ze względem na szczególne stosunki miejscowe i kopalniane a po wysłuchaniu gwarków i robotników, według okoliczności zaś także przełożonych bractwa górniczego ustanowić drogą rozporządzenia terminy nieprzekraczalne wypłaty zarobków z zachowaniem granicy w ustępie pierwszym oznaczonej.

Każdy przedsiębiorca kopalni obowiązany jest wydać przepisy powszechne o udzielaniu zaliczek i zamieścić takowe w Porządku służbowym.

Artykuł II.

§. 248 ustawy górniczej powszechnej z dnia 23. maja 1854 ma opiewać:

Karze pieniężnej w kwocie od pięciu aż do pięćdziesięciu złotych podlega przedsiębiorca kopalni zaniedbujący obrachunku ze swoimi dozorcami i robotnikami, przepisanego w dwóch pierwszych ustępach §. 206.

Posiadacz kopalni podlega karze pieniężnej w kwocie od pięciu aż do pięćdziesięciu złotych za każdego górnika przyjętego do służby bez świadectwa uwolnienia w §. 208 przepisanego.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi rolnictwa.

Budapeszt, dnia 3. maja 1896.

Franciszek Józef r. w.

Badeni r. w.

Ledebur r. w.

76.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 16. maja 1896,

o przedłużeniu ustanowionego w koncesyi terminu skończenia budowy kolei lokalnej od Schwarzenau do Zwettl.

Termin skończenia budowy kolei lokalnej od Schwarzenau do Zwettl, w §. 8 Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 22. października 1894 (Dz. u. p. Nr. 248) ustanowiony na dzień 22. kwietnia 1896, przedłużony został na mocy Najwyższego upoważnienia aż do dnia 30. czerwca 1896.

Guttenberg r. w.

77.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 22. maja 1896,

w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 14. maja 1896 (Dz. u. p. Nr. 74), o postanowieniach, dotyczących się zaopatrzeń dla urzędników cywilnych państwa (osób stanu nauczycielskiego w służbie państwa), dla sług jakoteż dla wdów i sierot po takich urzędnikach i sługach.

Celem ujednostajnienia postępowania przy stosowaniu i wykonywaniu postanowień ustawy z dnia 14. maja 1896 (Dz. u. p. Nr. 74), która nabyła mocy obowiązującej od dnia 19. maja b. r., c. k. Ministerstwo skarbu uznaje za stosowne rozporządzić co następuje:

1. Ćwierć pośmiertną, należącą się stosownie do §§. 12 i 13 ustawy, likwidować będzie rodzinie zmarłego w jak najkrótszym czasie na prośbę tejże rodziny i za udowodnieniem uprawnienia do rozszczenia, Władza, w odnośnym przypadku do wyznaczenia zaopatrzeń powołana.

Za podstawę do obliczenia ćwierci pośmiertnej bierze się w takim razie, gdy chodzi o rodzinę funkcjonariusza państwa zmarłego w czynnej służbie, pensję łącznie z dodatkiem osobistym z powodu dawności w służbie, jeżeli takowy pobierał lub z jakimkolwiek innym dodatkiem osobistym, wliczać się mającym w emeryturę; gdy zaś chodzi o rodzinę funkcjonariusza państwa, zmarłego w stanie spoczynku, jego emeryturę normalną.

Ćwierć pośmiertna nie podlega podatkowi dochodowemu.

2. Wkładkę 3procentową, którą czynni urzędnicy państwa i osoby stanu nauczycielskiego w służbie państwa, stosownie do §. 15 ustawy płacić mają na cele emerytalne, pobierać należy od pensyi, jaka się w czynnej służbie należy a do wymierzenia emerytury jest policzalna, przeto także od dodatków osobistych z powodu dawności w służbie pobieranych i od wszelkich innych dodatków osobistych do wymierzenia emerytury policzalnych.

W ciągu okresu wyznaczonego ustawą na opłacenie taksy służbowej, wkładka ta nie będzie pobierana nawet w takim razie, gdyby należytość miesięczna, na rachunek taksy służbowej przypadająca, nie dosięgała wysokości miesięcznej kwoty wkładki emerytalnej.

Rzeczona wkładka emerytalna nie wywiera żadnego wpływu na wymiar podatku dochodowego; przeto podatek dochodowy wymierzać należy bez względu na potrącanie wkładek emerytalnych tak

jak dotąd od całkowitej płacy pobieranej, w czynnej służbie a podlegającej podatkowi dochodowemu.

Wkładki przepisane na cele emerytalne potrącane będą począwszy od dnia 1. czerwca 1896 i takowe należy preliminować a względnie zaciągać jako przychód na rzecz powszechnego etatu emerytur cywilnych pod osobnym tytułem „Wkładki emerytalne urzędników państwa i osób stanu nauczycielskiego w służbie państwa.

3. Przez „normalne kwoty zaopatrzenia“ dotychczasowych wdów, którym stosownie do §. 16go ustawy kwoty zaopatrzenia począwszy od dnia 19. maja mają być najmniej o 25 procentów podwyższone, rozumieć należy tylko emerytury wdowie, w myśl dotychczasowych prawideł podług pensyi wymierzone, jakoteż emerytury w stałych kwotach podług charakteru wyznaczone a sumy 630 zł. nie przenoszące, nie zaś oraz i owe emerytury, które wdowom po urzędnikach państwa wyższych klas stopniowych przez Najjaśniejszego Pana w każdym z osobna przypadku zostały wyznaczone.

Te emerytury wdowie, które dla braku warunków, do wyznaczenia emerytury normalnej potrzebnych, w ogóle tylko na mocy aktu Najwyższej łaski, mogły być asygnowane, są wyłączone od podwyższenia w §. 16, ustęp 2 przewidzianego.

Dodatków na wychowanie, chociażby nawet prawidłowo były wyznaczone, nie należy wliczać w podwyższenie 25procentowe.

4. Emerytury cywilne tak zwane wspólne podwyższyć należy również o 25 procentów a według okoliczności najmniej aż do 400 zł. a względnie aż do 200 zł.

5. Emerytury wdowie, które nietylko zostały przyznane, lecz nadto są już zlikwidowane, mogą być w myśl §. 16 ustawy podwyższone tylko po stwierdzeniu, że na zasadzie punktu 3 niniejszego rozporządzenia rozszczenie jest prawidłowe.

W tym celu mianowicie wdowy, którym emerytury zostały już asygnowane i zlikwidowane, jeżeli sądzą, że im służy ustawowe prawo do uzyskania rzeczzonego podwyższenia, winny najprzód dekrety, któremi dotychczasowe emerytury zostały im wyznaczone a które mają w ręku, albo na najkrótszej drodze złożyć w odnośnym likwidującym oddziale rachunkowym, albo posłać z podaniem niestępowaniem do tej Władzy, która dotychczasową płacę likwidowała. O asygnowaniu nowych emerytur uwiadamiać należy strony osobnemi dekretami.

Co do tych wdów, dla których płace zaopatrzenia, należące się im według dotychczasowych przepisów, nie zostały jeszcze zlikwidowane, rozszczenie ich do 25procentowego podwyższenia badać należy z urzędu.

Biliński r. w.